

Érd. Tamás 17. 1857

Tisztelt Tamás U!.

2513/268

Imádott Domokosom gyászja
hört, önk, egy hitem - minden
leveleit, egy fekete köszörrel öve
hört meg, lajtok, is most, mi-
dön én minden, hirtám is leve-
lét az onyómetnek fel hasagattam,
hogy meg szabaduláson boldog
nagyan utolsó nyughelyembe vi-
sag és fogság helyett járná-
ul szolgályaiban, a Domoko-
somhoz irattokad pedig eléget-
tem, érem elött oly betűesha-
gemányt nem akazám sem
egy, sem a márt uton sent-
sereg sötét levelek meg sem-
síteni; de sötét nyise critical is
foglalván versire aró - tán
ön elött is betűel bírnak.

Pájos nyomon hát a gyogy-
hatalan anyai. Szo fogság-
ját, is alkalomszerűen kérésit
és végett ön sogságát kű-
lem - vegye ön aróat sötét

valleum úgy, mint ki leg be-
cselebb vagyonát küldi bezzel
holzig szatamó bálványának,
s ha ön nem használhatja - ad-
ja fiának, legyen ez öröksége
attól, hisz önöri bűgő vagyon-
belása, tellemi szeszérvéi szett.
Ha adhatja ön velle az érezt
mivel a' lapokat életbe kezelt,
meg kettőzötti fia alyátori ke-
szetét - szeszérvét - s ön en-
álval, meg szíjából is boldogis-
ja az, ki oly szívesharólag ne-
veré ön tellemi alyának!

Ok vege ön aron kéresemel
vott neven, hogy a' szovátok
álval börtön indékotve el hűns
élet - örömmel verdet illetőleg,
emlékeztetem; s minden egész
kedves családjával együtt leg-
szívesebben színdelném, áttanóul
maradok

holzig el kötelezge
Örögy Tóra Sajosm.

